

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 116

Femte Session.

72de Møde.

Mandagen den 20de Februar.

Ordføreren (forts): Dette Spørgsmaal er tilstrækkeligt udbatteret ved Sagens anden Behandling, og jeg skulde kun med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister har yttret, at de Grunde, som gjaldt for Bestemmelsen i § 15, ikke stode i nøie Forbindelse med den nærværende Paragraph, tillade mig at bemærke, at Udvalget dog er af en modsat Mening. Udvalget mener, at det er det Samme, hvad enten Tyendet skal være forpligtet til at møde i Tjenesten, naar Huusbonden forinden dets Tilrådelse er flyttet længere bort end, som det efter Udkastet hed, sex Mile, eller det, naar det allerede er i Tjenesten, skal være pligtigt til at flytte med Huusbonden. Derimod har man troet, at, naar Huusbonden ikke opgav sin Bopæl, vilde det være nødvendigt, at der var en Bestemmelse om, hvorledes der da skulde forholdes, og det er Grunden til den foreslaaede Forandring. Forøvrigt mener man, at Sagen neppe er af betydelig praktisk Interesse, da de saa Tilfælde, hvor der kunde blive Spørgsmaal, om Tyendet skulde flytte med eller ikke, ikke kunne have nogen Vægt, netop fordi de kun ere saa, og i alt Fald kunde der ligesaa godt tænkes Tilfælde, hvor det kunde være af Interesse for Huusbonden, naar han skulde flytte, at kunne blive Tyendet qvit.

Justitsministeren: At den Bestemmelse, som sandtes i Lovudkastet og nu er optagen af Udvalget, angaaende ugrundede Beflydninger imod Tyendet, kommer ind i Loven, kan jeg naturligvis ikke have Noget imod. Der er kun tilføjet, at disse Krænkelse skulde være grove. Jeg troede, at det allerede laa i de

Udtryk, som vare brugte i Lovudkastet, at man kun havde Hensyn til grove Fornærmelser, idet der stod, at de skulde krænke Tyendets gode Ravn og Rygte, og at de skulde være ugrundede; imidlertid kan der ikke være Noget til Hinder for, at Ordet „groveligen“ sættes foran, og jeg anseer det i alt Fald for bedre, at Bestemmelsen med dette Tillæg bliver optagen, end at den ganske bliver borte. Hvad det andet Endringsforslag angaaer, da finder jeg vel endnu ikke den Regel, som er foreslaaet af Udvalget, ganske billig mod Huusbonden; men, da det høitærede Thing ikke vilde gaae ind paa et Endringsforslag, som under anden Behandling kom under Afstemning, og som gif ud paa, at der i alle Tilfælde skulde sættes en Grændse af 3 Mile, saa har jeg ikke villet stille noget andet Endringsforslag til denne Forhandling, og det saa meget mindre, som der nu dog skeer en Forbedring i det, som ved anden Behandling blev vedtaget, idet der nemlig ved det nu af Udvalget stillede Forslag ogsaa gives en Regel for, hvad der skal gjælde, naar Huusbonden flytter, uden at opgive sin Bopæl, for hvilket Tilfælde der i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved anden Behandling, sættes en Forfrist. De Grunde, jeg paaberaabte for den Mening, jeg forrige Gang forsvarede, kunne nu naturligvis ikke komme videre i Betragtning, da der ikke foresligger noget Endringsforslag i den Retning; imidlertid forekommer det mig dog, at netop det Endringsforslag, som her er stillet af Udvalget, viser, at den Bestemmelse, som indeholdes i § 14, ikke er afgjørende med Hensyn til den Regel, man skal have paa dette Sted. I § 14 er der nemlig sat een Mile for alle Tilfælde; her er der nemlig sat een Mile for et Tilfælde og for et andet Tilfælde tre Mile, og